

Decyzja

Prezydium KK

nr 126/19

ws. opinii o projekcie ustawy budżetowej na rok 2020

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” zgłasza następujące uwagi do przedstawionego przez rząd *projektu ustawy budżetowej na rok 2020*.

W ostatnich latach doszło do poprawy salda budżetu państwa z powodu ożywienia gospodarczego, działań uszczelniających wpływy z podatku VAT, poprawy sytuacji na rynku pracy pod względem wzrostu zatrudnienia oraz wynagrodzeń wielu grup pracowników. Przedstawiony projekt budżetu państwa zachowuje równowagę pomiędzy wydatkami a wpływami.

Z punktu widzenia troski o popyt wewnętrzny, który jest głównym motorem PKB, pozytywnie należy oceniać wszelkie zmiany powodujące wzrost dochodu do dyspozycji gospodarstw domowych. Do takich należy decyzja rządu o wzroście minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2020 r. do kwoty 2 600 zł. Oznacza to wzrost o 350 zł, czyli o 15,6% w stosunku do 2019 r. W 2020 r. minimalne wynagrodzenie będzie stanowić około 49,7% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej na 2020 r. Minimalna stawka godzinowa w 2020 r. będzie wynosiła 17 zł.

Związek nadal oczekuje całościowej reformy systemu podatkowego w kierunku zwiększenia progresji podatkowej oraz zwiększenia kwoty wolnej od podatku dochodowego. Od wielu lat wskazujemy na konieczność budowania rozwiązań całościowych, a nie tylko działań wybiórczych, takich jak odstąpienie od opodatkowania osób do 26 roku życia albo niewystarczających, jak obniżenie stawki podatku dochodowego od osób fizycznych z 18 % do 17%.

Mając na uwadze projekcje inflacji zwracamy uwagę na zapowiadany duży wzrost cen energii, który stanowi główny czynnik wzrostu CPI.

Niezmiennie na negatywną ocenę zasługuje zniesienie tzw. limitu trzydziestokrotności.

Nadal brakuje informacji na temat zmian systemu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej. Konieczna jest ocena efektywności stosowanych metod kształtowania wynagrodzeń. NSZZ „Solidarność” do tej pory nie otrzymała odpowiedzi ze strony rządowej na propozycję zawartą w opinii o założeniach projektu budżetu państwa na rok 2020 (Decyzja Prezydium KK nr 105/19) dotyczącą systemowych regulacji kształtowania wynagrodzeń w sferze finansów publicznych odzwierciedlających efektywność pracy, kompetencje, kwalifikacje, obciążenie pracą oraz powiązania wzrostu wynagrodzeń ze wzrostem gospodarczym. Takie rozwiązanie zapewniłoby stały wzrost płac w sposób odzwierciedlający sytuację gospodarczą, co mogłoby zahamować fluktuację pracowników. Propozycja wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej jest niewystarczająca.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” domaga się również odmrożenia wysokości odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

Wynagrodzenia

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” podtrzymuje postulat wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej o nie mniej niż 15%.

Rząd zaproponował w 2020 roku, aby średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej wynosił 106% w ujęciu nominalnym. Jest to rozwiązanie w dobrym kierunku, ale niewystarczające ze względu na wieloletnie zaniedbania. W projekcie przyszłorocznego budżetu odnotowujemy także wyższe podwyżki np. w resorcie obrony oraz w służbach mundurowych.

Wieloletnie zaniedbania wynikające z braku wzrostu wynagrodzeń spowodowały nieadekwatność wynagrodzeń w stosunku do zadań, kompetencji i odpowiedzialności członków korpusu służby cywilnej, a co za tym idzie - również liczne problemy kadrowe w urzędach administracji terenowej, spowodowane między innymi wysoką fluktuacją, dużą liczbą wakatów oraz problemami z rekrutacją pracowników.

NSZZ „Solidarność” pozytywnie ocenia wzrost płacy minimalnej zaproponowany przez rząd w roku 2020 do wysokości 2 600 zł oraz rozszerzenia katalogu składników wynagrodzenia, które nie są uwzględniane przy obliczaniu wysokości wynagrodzenia pracownika (porównywanego z wysokością minimalnego) o dodatek za staż pracy.

Rynek pracy

Prezydium Komisji Krajowej negatywnie ocenia finansowanie świadczeń, których cel znajduje się poza celami Funduszu Pracy, a w szczególności - kosztów związanych ze specjalizacją oraz realizacją staży podyplomowych lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych w kwocie 2 miliardy 243 miliony zł. Zgodnie ze wspólnym stanowiskiem partnerów społecznych postulujemy podniesienie zasiłków dla bezrobotnych.

Negatywnie oceniamy zmniejszenie środków na dofinansowanie kosztów wynagrodzeń i składek za młodocianych pracowników. W 2019 r. koszty wynagrodzeń i składek za młodocianych pracowników były na poziomie 337,5 mln zł, a na 2020 rok zaplanowano 310 mln zł. Ponadto zwracamy uwagę, że finansowanie wynagrodzeń i składek za młodocianych pracowników powinno odbywać się z Funduszu Pracy a nie z FGŚP.

NSZZ „Solidarność” stanowczo odrzuca plany zniesienia ograniczenia rocznej podstawy składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Stanowisko w tej sprawie, zostało wyrażone wspólnie przez partnerów społecznych w dniu 21 listopada 2017 roku i we wrześniu 2019 roku. Podkreślić należy, że bezwarunkowy wzrost oskładkowania najwyższych dochodów będzie zagrożeniem zarówno dla bilansu Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w przyszłości, jak i stabilizacji rynku pracy w najbliższych latach.

Zniesienie ograniczenia podstawy wymiaru składek w wieloletniej perspektywie doprowadzi do znacznego rozwarstwienia wysokości świadczeń emerytalnych i powstania „kominów emerytalnych”. Jednocześnie zwiększy się presja na ograniczenie dynamiki waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, prowadząc do frustracji wynikającej z poczucia niesprawiedliwości społecznej. Dodatkowo powstaje pytanie, czy w obliczu malejącej liczby osób pracujących i starzejącego się społeczeństwa system ubezpieczeń społecznych będzie stać na wypłatę tak dużych świadczeń, których beneficjenci, jak wynika ze statystyk, żyją dłużej.

Ponadto zniesienie limitu 30-krotności spowoduje wzrost kosztów pracy, szczególnie w sektorach wymagających dużej ilości wysoko wyspecjalizowanych ekspertów. Obawiamy się przechodzenia pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę na zatrudnienie pozakodeksowe, a także odpływu specjalistów za granicę, gdzie systemy ubezpieczeń są mniej obciążające dochody. Osłabi się również pozycja Polski jako miejsca pozycjonowania firm w branżach wysokich technologii.

Polityka rodzinna

Rząd wielokrotnie podkreśla, że działania na rzecz rodziny stanowią priorytet dla polityki państwa, czego wyrazem są rosnące wydatki budżetu przeznaczone na wsparcie rodzin z dziećmi (przede wszystkim tzw. program 500+ oraz świadczenie „Dobry start”). W 2019 roku podjęto także decyzję o niewielkim wzroście dostępności świadczeń alimentacyjnych dla najuboższych rodzin. W maju 2019 roku rząd przedstawił kolejną propozycję wzrostu kryteriów dochodowych uprawniających do tych świadczeń od października 2020 roku, niestety projekt budżetu na rok 2020 nie obejmuje tych planów. Zwracamy uwagę, że wobec znacznego skoku inwestycji w rodzinę, grupa rodzin niepełnych pozostaje nadal najbardziej wrażliwą ekonomicznie, dlatego należy dołożyć wszelkich starań, aby wsparcie dla dzieci pozbawionych dochodów jednego z rodziców było bardziej dostępne.

Jednocześnie, z niepokojem NSZZ „Solidarność” zauważa obniżenie rezerw celowych na inne działania skierowane do rodzin, przede wszystkim dotyczy to środków przeznaczonych na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie - dodatkowo środki te zostały włączone do grupy rezerw na zadania określone w ustawie o pomocy społecznej (...) poz. 25, co świadczy o marginalizacji tego poważnego, z punktu widzenia zdrowego funkcjonowania rodziny, problemu. O niemal 1 mld ograniczono rezerwy celowe na realizację ustawy o świadczeniach rodzinnych, ustawy o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (...). Jak podkreślono powyżej, jest to działanie mocno niezrozumiałe wobec jasnych deklaracji rządu o priorytecie polityki rodzinnej. Równie niepokojące jest obniżenie rezerwy celowej na zadania wynikające z realizacji ustawy o wspieraniu pieczy zastępczej, co niewątpliwie może utrudnić realizację zadań w tym obszarze. Jest to zadanie o tyle ważne, że wspiera rodziny dysfunkcyjne i wsparcie tych rodzin pozwala na pozostanie dzieci w rodzinach biologicznych, a nie umieszczanie ich w pieczy zastępczej. Ponadto ograniczenie tych środków spowoduje dodatkowe obciążenie budżetów samorządów, które i tak realizują większość zadań z zakresu polityki rodzinnej państwa.

Ogranicza się także rezerwy na inne programy, których zadaniem jest wyrównywanie szans rodzin z dziećmi. Przykładem może być zmniejszenie rezerw na dożywianie dzieci o blisko jedną czwartą. Jest to przejaw niekonsekwencji w działaniu, na którą zwraca uwagę NSZZ „Solidarność”.

Dodatkowo, niepokoi ograniczenie finansowania budownictwa mieszkaniowego. Kwota 1 mld zł. zabezpieczona na funkcję 7 „Gospodarka przestrzenna, budownictwo

i mieszkalnictwo” zadanie nr 1 Budownictwo i mieszkalnictwo w 2020 roku, wydaje się niewystarczająca, biorąc pod uwagę ambitne plany rozwoju budownictwa mieszkań na wynajem. Program mieszkanie plus miał przyspieszyć inwestycje w tym obszarze i wspomóc najbardziej potrzebujące rodziny, osoby niepełnosprawne i seniorów.

Sytuacja osób z niepełnosprawnościami

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, zgodnie z projektem budżetu na 2020 r., dysponował będzie środkami w wysokości 6,32 mld zł. To oznacza, że jego budżet będzie wyższy od tegorocznego o 800 milionów. PFRON w 2020 roku przeznaczy o 278 milionów zł więcej na wypłatę dopłat do pensji pracowników z niepełnosprawnościami. Zgodnie z zapowiedziami Ministerstwa Pracy, Rodziny i Polityki Społecznej oraz PFRON środki te mają być przeznaczone na zwiększenie kwot dofinansowania do pracy dla pracowników niepełnosprawnych, które nie były zmieniane od 2014 r. Jest to dobra informacja. NSZZ „Solidarność” postulował zwiększenie środków na dofinansowanie do pracy pracowników z niepełnosprawnościami od kilku lat. Wyższe wydatki mają być pokryte dzięki wzrostowi przychodów PFRON. Najważniejszą ich częścią będą środki pochodzące z wpłat od firm, które nie zatrudniają niepełnosprawnych pracowników. Niestety, w podniesieniu wpływów nie będzie miała udziału dotacja z budżetu państwa, od kilku lat utrzymująca się na tym samym poziomie 745 milionów zł, a w 2020 r. zostanie obniżona o 40 milionów złotych. NSZZ „Solidarność” postulował, aby dotacja z budżetu została zwiększona i obligatoryjnie pokrywała co roku 30% wydatków PFRON na dofinansowanie do zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych. Prezydium KK NSZZ „Solidarność” zdecydowanie negatywnie ocenia zmniejszenie dofinansowania do PFRON przez budżet Państwa w roku 2020 i brak działań mających na celu ustalenie stałego poziomu dofinansowania np. 30 % wydatków PFRON na dofinansowanie do zatrudnienia pracowników niepełnosprawnych.

Zgodnie z art. 27 i 28 ustawy budżetowej zmieniono składkę na Fundusz Pracy i jej część przekazano dla Solidarnościowego Funduszu Wsparcia Osób Niepełnosprawnych. Nie ulega wątpliwości, że dodatkowe środki dla najbardziej potrzebujących osób niepełnosprawnych są potrzebne. Jednak NSZZ „Solidarność” przypomina, że zmniejszenie środków z Funduszu Pracy nie zostało skonsultowane z Partnerami Społecznymi.

W budżecie na rok 2020 nie przewidziano środków na realizację wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 października 2014 r. dotyczącego niekonstytucyjnego różnicowania prawa do świadczenia pielęgnacyjnego osób sprawujących opiekę nad osobą niepełnosprawną. Pomimo tłumaczeń rządu o potrzebie zmiany orzecznictwa dotyczącego osób niepełnosprawnych przed wykonaniem powyższego wyroku w budżecie nie przewidziano środków na przeprowadzenie tak trudnej reformy. Niewątpliwie, wobec rzeczywistej poprawy stanu gospodarki, nie należy dłużej zwlekać z realizacją wyroku Trybunału Konstytucyjnego, tym bardziej, że dotyczy on grupy osób zagrożonych ubóstwem.

Zaplanowane przez Ministra Finansów wydatki budżetowe na rozwój turystyki społecznej sprzyjającej aktywności fizycznej społeczeństwa to 5 mln zł (zał. 13 tab. 7). W zadaniu tym mieści się również turystyka osób z niepełnosprawnościami. Zdaniem NSZZ „Solidarność” środki na turystykę dla osób niepełnosprawnych powinny być wyższe, gdyż turystyka jest również formą rehabilitacji.

Emerytury i renty z FUS

W roku 2019 rząd podkreślając, że emeryci i renciści są grupą społeczną, która w sposób niewystarczający korzysta ze zwiększonego wzrostu gospodarczego, podjął decyzję o wypłacie tzw. trzynastej emerytury dla wszystkich świadczeniobiorców. Stąd niezrozumiała jest decyzja o ograniczonym do minimum zabezpieczeniu środków na waloryzację świadczeń emerytalno-rentowych w kolejnym roku. 22 maja 2019 r. NSZZ „Solidarność” wraz z pozostałymi centralami związkowymi przedstawił swoje stanowisko ws. proponowanego wskaźnika waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych w 2020 roku na poziomie inflacji powiększonej o 50% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w 2019 r, które pozostaje aktualne. Taka dynamika wzrostu świadczeń zapewni odpowiednią partycypację emerytów i rencistów we wzroście gospodarczym.

NSZZ „Solidarność” przypomina o potrzebie objęcia pracowników o długoletnich okresach pracy zawodowej systemem emerytur stażowych. Taki system objąłby osoby, które posiadają długie okresy składkowe, kolejno, mężczyźni 40 lat, kobiety 35 lat i wypracowały tym samym odpowiedni kapitał, aby ich świadczenie zabezpieczało dalszy byt, ale nie osiągnęły jeszcze powszechnego wieku emerytalnego. Dzisiaj często borykają się one z trudnościami zdrowotnymi, a co za tym idzie – mocno ograniczoną możliwością zarobkowania. Ponadto są to osoby, których kapitał zgromadzony na kontach emerytalnych jest na tyle duży, że może zapewnić stosunkowo bezpieczne dalsze życie, ale paradoksalnie,

ze względu na swój wiek, nie mają możliwości z niego korzystać. Niestety, w budżecie Funduszu Ubezpieczeń Społecznych na rok 2020 nie zakłada się wydatków związanych z potrzebną reformą systemu emerytalnego.

Nadal aktualny jest postulat pełnego oskładkowania dochodów uzyskiwanych z zatrudnienia oraz likwidacji wyłączenia opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w przypadku studentów do 26. roku życia wykonujących pracę w oparciu o umowę zlecenie.

Należy także podjąć kroki w kierunku kompleksowej modernizacji określenia podstawy, od której odprowadzana jest składka osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą oraz wprowadzenia pełnej zasady kumulacji tytułów ubezpieczeniowych. NSZZ „Solidarność” podkreśla, że zasada solidarności, na której oparty jest system ubezpieczeń społecznych, nie może dotyczyć jedynie pracowników zatrudnianych na podstawie kodeksu pracy, ale wszystkich zarobkujących, którzy w przyszłości będą korzystać z efektów powszechnego ubezpieczenia.

Podatki

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” pozytywnie ocenia dalsze postępy w zakresie uszczelnienia systemu podatkowego, które w poprzednich latach doprowadziły do znacznego zwiększenia strony dochodowej budżetu.

Zmiany w zakresie obniżenia klina podatkowego należy ocenić jako działania w dobrym kierunku, ale bez zwiększenia kwoty wolnej od podatku są niewystarczające dla zmniejszenia skali zjawiska ubóstwa pracujących. Pozostawienie większych dochodów do dyspozycji pracownika poprzez zwiększenie kwoty wolnej od podatków byłoby mniej kosztownym sposobem redystrybucji dochodów budżetu państwa. Podkreślenia wymaga, iż działania rządu w zakresie opodatkowania oprócz zwiększenia ryczałtowych kosztów uzyskania przychodu powinny być jednak kompleksowe i obejmować również rozwiązania w zakresie aktualizacji kwot diet związanych z podróżą służbową pracowników, które obowiązują od marca 2013 na niezmienionym poziomie oraz kwot ryczału w związku z używaniem aut prywatnych do celów służbowych tzw. kilometrówki. Od 2009 roku nie były również zwiększane progi podatkowe, co skutkuje w każdym kolejnym roku wzrostem efektywnej stawki opodatkowania.

Prezydium KK NSZZ „Solidarność” oczekuje wprowadzenia systemowego mechanizmu waloryzacji progów podatkowych, kwot zryczałtowanych kosztów uzyskania przychodów i kwoty wolnej od podatków.

Projekt budżetu zakłada, że dochody z VAT zwiększą się o około 15 mld zł w porównaniu do zakładanych wpływów na ten rok. Pytanie, czy prognozy te nie są zbyt optymistyczne w sytuacji obserwowanych symptomów spowolnienia gospodarczego, które widać już w krajach Europy zachodniej. Zdecydowanie pozytywnie należy ocenić działania w kierunku dalszego uszczelniania systemu podatkowego VAT, jednak największe zmiany w dochodach z tego tytułu już zostały uwzględnione w budżecie w ostatnich latach. W kolejnym roku ponownie nie zaplanowano przywrócenia stawek podatku VAT, pomimo ich podwyższenie w 2011 roku, co miało mieć charakter tymczasowy i zasługuje na krytykę.

Przekazywanie projektów ustaw podatkowych na etapie prac sejmowych, pozbawia partnerów społecznych możliwości szerokiej dyskusji w Radzie Dialogu Społecznego oraz udziału w kształtowaniu polityki podatkowej i wpływu na jej kształt. NSZZ „Solidarność” zwraca również uwagę na rosnącą dynamikę zmian w systemie podatkowym. Obecnie zamiast jednej, kompleksowej zmiany przeprowadza się szereg małych zmian powodując chaos legislacyjny i dezinformację wśród podatników.

Zdrowie, ratownictwo medyczne, Państwowa Inspekcja Sanitarna

Wydłużone okresy wyczekiwania na wizytę u specjalistów oraz narastające problemy z dostępnością pracowników i starzeniem się personelu medycznego wpływają bezpośrednio na jakość usług publicznych. Przedstawiony budżet nie odpowiada na zmiany demograficzne. Program „Poprawa bezpieczeństwa i warunków pracy (V edycja)” jest niewystarczający dla budowania zdolności osób pracujących do pozostania dłużej na rynku pracy.

Oświata

Rząd RP w projekcie ustawy budżetowej nie przewiduje skutków finansowych wzrostu płac nauczycieli w przyszłym roku budżetowym, wynikających z Porozumienia między stroną rządową i stroną związkową, reprezentowaną przez przedstawicieli KSOiW NSZZ „Solidarność”, zawartego 7 kwietnia 2019 r. w przededniu strajku w szkołach i placówkach oświatowych. Wówczas, podczas burzliwych negocjacji, postulatem NSZZ „Solidarność” związanym z płacami nauczycieli był wzrost wynagrodzeń o 15%

z wyrównaniem od 1 stycznia 2019 oraz zmiana systemu wynagradzania nauczycieli po uzgodnieniu ze związkami zawodowymi w ten sposób, by nowy model kształtowania płac tej grupy zawodowej mógł być wdrożony od 1 stycznia 2020 roku i uwzględniał 15% podwyżkę. NSZZ „Solidarność” domaga się zwiększenia w części 82 rozdział 75801 (część oświatowa subwencji ogólnej dla jednostek samorządu terytorialnego) oraz stosownych częściach ustawy budżetowej dotyczących finansowania resortowych placówek oświatowych środków finansowych gwarantujących 15 % wzrost płac.

Nauka i szkolnictwo wyższe

Biorąc pod uwagę wyzwania rozwojowe stojące przed Polską, zaplanowane na 2020 rok finansowanie nauki i szkolnictwa wyższego na poziomie 1,24% PKB, jest niewystarczające. Szacunki dotyczące nakładów na szkolnictwo wyższe pozwalają twierdzić, że w najbliższych latach nie dojdzie do istotnego zwiększenia wydatków na ten cel. Bez wątpienia nie pozwoli to na dokonanie skoku jakościowego w polskiej nauce. Obawiamy się wręcz, że poziom nakładów w odniesieniu do PKB będzie się zmniejszał. By uniknąć negatywnych konsekwencji należy już w 2020 roku podnieść poziom wydatków na szkolnictwo i badania o około 1 mld zł oraz o 432 mln w kategorii „zastosowanie”. Średni poziom finansowania wśród krajów OECD wynosi 2,5% PKB. Uzasadnione jest zatem podjęcie działań prowadzących do wzrostu nakładów na szkolnictwo wyższe i naukę do 2% PKB w 2020 roku oraz w dłuższej perspektywie do 3% PKB.

Kultura i dziedzictwo narodowe

Zawarte w „Skonsolidowanym planie wydatków w układzie zadaniowym na rok 2020 i dwa następne” w zakresie funkcji „9 Kultura i dziedzictwo narodowe” wydatki, zarówno w zadaniu 9.1 jak i 9.2 w związku z przyjętymi zwiększonymi planowanymi wartościami mierników, nie będą mogły zabezpieczyć ich realizacji. Przyjęta kwota wydatków na lata 2020-2022 w relacji do przyjętej na lata 2019-2021 w zakresie funkcji 9 jest niewspółmiernie niska. Nastąpił spadek z 7,03 mld zł do 5,8 mld. Wprawdzie zaplanowana na 2020 rok kwota jest wyższa od planowanej w 2019 roku, ale środki na lata 2021 - 2022 są zmniejszone o około 20% w funkcji 9.1 oraz o około 10% w funkcji 9.2, co będzie skutkowało brakiem zabezpieczenia finansowego na realizację tych zadań.


Inne uwagi

Negatywnie oceniamy zmniejszenie nakładów na funkcjonowanie Rady i Biura Rady Dialogu Społecznego w 2020 roku. Zgodnie z planem na 2020 rok, nakłady na Biuro Rady i Radę mają wynieść ogółem 5 670 tys. zł. Oznacza to, że środki na ten cel będą niższe o blisko 60 tys. zł niż były w 2019 roku. Na uwagę zasługuje treść art. 88 ustawy z dnia 24 lipca 2015 roku o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz.U. 2015 poz. 1240 ze zm.). Określono w nim, że maksymalny limit wydatków będących skutkiem finansowym ustawy będzie każdego roku waloryzowany. Biorąc pod uwagę kwoty określone w ust. 1, pkt 1) lit e), Biuro Rady i Rada, powinny otrzymać w 2020 roku blisko 40 tys. zł więcej niż w roku 2019. Sumując, Biuro Rady i Rada, otrzymają w 2020 roku blisko 100 tys. zł mniej niż powinny. Trudno to zaakceptować w sytuacji, gdy istnieje wyraźna potrzeba wspierania dialogu społecznego na szczeblu centralnym w wymiarze eksperckim i organizacyjnym.

Podobnie, choć wydatki na wojewódzkie rady dialogu społecznego wzrosną, to w stopniu niższym niż zostało to określone w ustawie. Przewidywana waloryzacja powinna wynieść ponad 80 tys. zł. W planie na 2020 rok zapisano natomiast kwotę wyższą tylko o 44 tys. zł.

Warszawa, 17 września 2019 r.

Prezydium KK
NSZZ „Solidarność”

SEKRETARZ
KK NSZZ „Solidarność”

Ewa Zydorek